

TOMTEGUBBEN SOM HADE SNUVA

Text och musik Felix Körling

1. En li-ten tomt-e-gubbe satt en gång vid stu-gan sin up-på en tu - va, han
 tyck-te da-gen var så fas - ligt lång, han satt och vän-de på sin lu - va.
 Üsch, han frös och han nös, at-schi, at-schi, at-schi, pro - sit!
 Üsch, han frös och han nös, stac-kars gub-ben ha - de snu - va.

1. En liten tomtegubbe satt en gång
 vid stugan sin uppå en tuva,
 han tyckte dagen var så fasligt lång,
 han satt och vände på sin luva.
 Üsch, han frös och han nös,
 at-schi, at-schi, at-schi, prosit!
 Üsch, han frös och han nös,
 stackars gubben hade snuva.

2. Men tomte-gumman sade: »Vad står på?
 Du skrämmer både mej och katten,
 till doktor Mullvad ska du genast gå,
 så att vi kan få ro till natten.
 Gör dej fin, gubben min,
 at-schi, at-schi, at-schi, prosit!
 Gör dej fin, gubben min,
 och tag på dej söndagshatten.»

3. Och gubben gick till doktor Mullvad in,
 som bodde under björkestubben,
 och doktorn laga' genast medicin,
 som han tog fram ur källarskrubben.
 »Hoppsansa, nu blir jag bra!
 Atschi, at-schi, at-schi, prosit!
 Hoppsansa, nu blir jag bra,
 det nös jag på», sa tomtegubben.